

3 Kraaiennest.

Daar als drie vogeltjes in een nest.... drie kraaien.

„O, zeg!“.... Wim sprong op: hij had een plan, een prachtig plan. „Kom, Dik, dan moet jij zakken zoeken.“

't Duurde niet lang, of 't prachtige plan was al uitgevoerd ook. Ze hadden een paar oude planken dwars over de goot tusschen de schuine daken in gelegd en daar overheen een oud stuk kleed en drie meelzakken gespreid. Toen waren ze daar onder gekropen. Toen hadden ze een nest met een dak er op; 't was er zoo leuk donker.... En Toos zei, dat 't een huisje was. En Dik zei, dat 't een roovershol was; maar Wim zei: „Nee, een duikboot, zeg;.... en dan zitten we heel diep onder in de zee, en dan.... o ja, dan wéét ik wat....“ Hij klauterde vlug weer het zolder-raam in, en kwam terug met den luchtballon.

„Zeg, en dan is die luchtballon dat ding, waarmee je over de zee kunt kijken.... kijk maar, zóó!....“ en hij liet den mooien glanzenden bal langzaam omhoog stijgen, boven de daken uit.

Onderaan den langen draad, dien ze er al hadden aangebonden, toen ze met den ballon op den zolder speelden, hing een dwarshoutje. Wim dook terug in de donkere hut, hield dat stokje voor zijn eene oog, zette een gezicht, alsof hij wonderlijk veel zag, en zei: „Zeg, d'r komt een oorlogsschip aan, ik zie het....“

Dik, die 't eigenlijk een flauw spelletje vond, spotte: „Och jò,.... 't is een walvisch!“

Maar Toos, die er niet veel van begreep, die languit op haar buik in de goot lag, en toch naar haar mooien ballon probeerde te loeren, Toos vleide: „Ikke ook, ikke ook kijke.... walvisch!“.... Ze probeerde het stokje al te pakken.

„Nee,.... pas op.... inhalen!“ riep Wim.... „Inhalen, want als de vijanden ons zien....“ Hij rukte den ballon een eindje omlaag.

„Ikke ook kijke,.... ja?....“

„Nou, hier dan, eventjes, hoor!“

Toos' gezichtje glansde van plezier. Ze pakte het stokje, ze loerde er in, ze zag niets.... En toen kwam er net een mug op haar kleine neusje zitten.... Boeh! dat krie-

belde.... Ze liet het houtje los en greep even naar haar neusje. Ja, máár....

„Pas op!.... pak 'em!.... houd 'em!.... Nare meid!“

Het houtje zwiebelde aan den draad, maar — 't zwiebelde hooger, hóóger.... Dik greep; Wim greep; Dik sprong omhoog; Wim sprong omhoog, en 't heele mooie hutje van planken en zakken rolde ineen boven op Toosje, die schreide van den schrik, die van dat alles niets begreep, die 't heelemaal geen leuk spelletje vond.

En 't houtje zwiebelde langzaam hooger, het tikkerde tegen de pannen van het andere dak, telken een pan hooger....

„O, o,.... hóud 'em dan!.... pak 'em!“

Wim lag met z'n eene been onder een zak en een plank vastgewoeld, Dik probeerde op z'n knieën tegen het schuine dak op te kruipen, om het houtje te pakken, maar telkens gleed hij terug, en dat nare tikkende ding zwiebelde al hooger.... En ze keken, keken naar den ballon, die zoo mooi rood glansde daar boven in de gouden zon van den avond,...., maar die al hooger steeg, heel langzaam.

„Opduwen!“.... kommandeerde Wim, die zich losgeworsteld had, en nu óók wild tegen 't dak opvloog. „Opduwen!“.... Ja, Dik duwde wel, dúwde wel, maar 't baatte niet. Hóóger tikkerde het stokje. O, bijna bij den nok was 't al. Even haakte het vast bij een pan.... Nee, o nee: 't schoot weer lós....

Met hun buik tegen 't schuine dak aan, naast elkaar, lagen daar de twee arme jongens, bangheid en spijt in hun oogen.

„'t Is jouw schuld, jij met je gekke duikboot,“ griende Dik....

„Zeg, zeg.... hij zit.... hij zit vast!“ schreeuwde Wim.

Daar boven, bijna bij den nok, schoof de draad langs een ruw stuk kalk, dat tusschen de oude, verkleurde pannen uitstak, en — bleef haken. 't Stokje wipte door 't zachte getrek van den ballon op en neer, op en néér; maar — de draad zat vast....

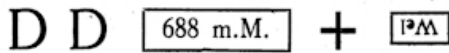
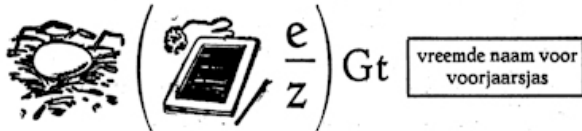
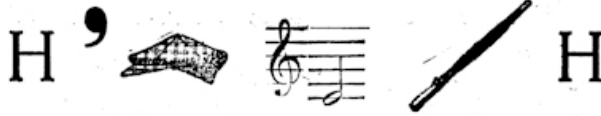
Vást!.... O, heerlijk! heerlijk!

Vooruit, vooruit!.... Gauw er naar toe, gauw dan, vóór hij weer losschiet.... Maar hóe, hóe dan?

RAADSELS.

Raadsels voor Ouderen.

1. Rebus.

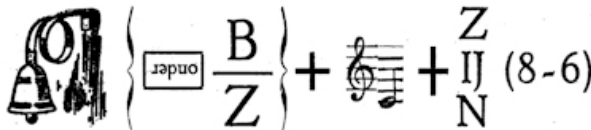
2. Begraven plaatsnamen:

De wind is Noord; wij kunnen langs het strand fietsen.
Je krijgt de uitkomst door negen van 't getal af te trekken.
Het huis was dicht, de geheele familie was blijkbaar naar 't ijs.
Je moet je vergist hebben, je noemde een verkeerd elftal in 't verslag van den wedstrijd.
Eerst een klein meisje plagen en dan lacht zoo'n held er nog om, als ze bang voor hem is.
Een raadselmoeder te Bilthoven.

3. Maak uit de volgende lettergrepen een bekend rijmspreekwoord. Begin met het vetgedrukte woord:

Is - wat - en - dom - geld - maakt - krom - wijs -
is - dat - recht - is - wat - **Het** - stom.

4. Rebus.

5. Mijn geheel is een twee-regelig rijmpje, elke regel van zeven woorden.

11-12-13 is een nachtroofvogel.
33-34-35 = 11-12-13.
23-24-25-26 is goed voor menschen met slechte oogen.
1-2-3-6-17 is de gezondste drank.
Willem is 14-11-10-20-16-36, zegt het spreekwoord.
29-27-28-27-8-9 is een groente, die den geheelen zomer door gegeten wordt.
14-19-33-48-44-45 en 15-14-42-43 zijn niet op een dag gebouwd.
De 4-5-18 is de lage mannenstem.
46-47-31 32-37-38-39 hooren wil, moet voelen.
21-22 is voor den 39-40-22-14-22.

6. Maak uit de volgende lettergrepen nog eens de namen van zeer bekende plaatsen in Nederland:

Snesa, Rarefnak, Haramel, Ginchesneven,
Gnilensvis. Etl.

Raadsels voor Jongeren.

1. Noem mij iets groot of klein,
Dat steeds één voet lang moet zijn.

2. Rebus.

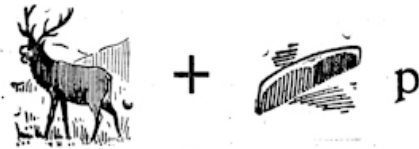
RAADSELS (vervolg).

3. Ik ben een groot gebouw, zooals ook door Salomo is gemaakt. Zet er een medeklinker voor en ge vindt me op alle brieven en kranten, die de post thuis brengt.

4. Het heeft een geel kopje,
En een rood rokje.
Wat kan dat zijn?

Bouwgraag te A'dam.

5. Rebus.

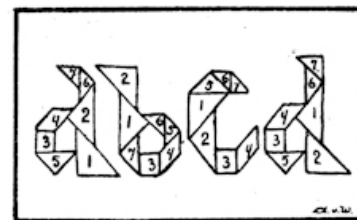

6. Wie moet, om zelf te kunnen leven,
Zijn brood steeds aan andren geven?

WAT KINDEREN KUNNEN.

Daar heb je zel

Weet je het nog van die letters uit het vorige nummer? Toen is je beloofd, dat we met die stukjes papier de eerste vier letters van het A-B-C eens zouden maken. Hier heb je ze nu. Nu ken je den weg wel en zul je de andere letters ook wel kunnen maken. Probeer het maar eens.

Niet veel plaats.

Wij hebben in dit nummer niet veel plaats voor kunstjes en spelletjes. Dat komt, omdat we graag een mooie Paaschplaat en een Paaschvers in deze aflevering wilden opnemen. Dat vindt jullie ook goed, is 't niet? In de volgende aflevering gaan we weer den gewonen gang. Dan zullen we ook eens zien, of je nog van een wedstrijd houdt. Maar een rekenwedstrijd wordt het deze keer niet. We moeten nu eens weer wat anders hebben? Wat dan? Dat zul jullie wel hooren. Je moet eerst maar eens flink nieuwsgierig worden.